

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8706

гр. София, 08.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

като разгледа дело номер **10105** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.172, ал.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от К. Л. Л. срещу Заповед №2695/02.10.2021г., издадена от мл.автоконтрольор в Отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

С допълнителна молба е направено и искане по чл.166 АПК, т.е. за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране, е подадено в срока по чл.166, ал.1 АПК, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което съдът намира същото за допустимо. По съществото му взе предвид следното:

Съгласно разпоредбата на чл.172, ал.6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал.6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от

ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая в допълнението към жалбата са изложени единствено твърдения за семейното му състояние и затрудненията, които би получил при изпълнение на заповедта за ПАМ, без те да са подкрепени с доказателства. Доказателства се представят единствено във връзка с твърдените в жалбата обстоятелства, че в деня на спирането му за проверка от полицейските органи е бил на зъболекар.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София-град, III-отделение, 75-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. Л. Л. срещу Заповед №2695/02.10.2021г., издадена от мл.автоконтрольор в Отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: